

SI AIXÒ ÉS UN HOME

Auschwitz: en depenen diversos camps o *Lager* (una quarentena), entre ells Buna–Monowitz i Birkenau.

La Buna és gran com una ciutat, hi treballen directius i tècnics alemanys i 40000 estrangers, que viuen en diferents *Lager*, els quals formen una corona al voltant de la Buna. El *Lager* de Levi conté 10000 treballadors, que provenen de totes les nacions d'Europa.

Rècord de morts és en Auschwitz: 24000 morts en un dia de l'agost de 1944 en crematoris i cambres de gas.

1) EL VIATGE pàg 21:

a Primo Levi li prenen declaració i diu que és ciutadà Itàlia de raça jueva.

13–12–1943 És capturat per la milícia feixista amb 24 anys (sentiment re rebel·lió).

21–02–1994 els jueus marxen sense excepció. 15 dies de viatge en tren de mercaderies.

Separen els sans (útils) dels malalts (inútils), tot i que en les posteriors parades es feia al atzar.

2) AL FONS pàg 34:

Passen fred, sed i son colpejats fins que arriben al camp de treball de Monowitz, a prop d'Auschwitz a l'Alta Silèsia (regió habitada alhora per alemanys i polonesos). Hi ha una fàbrica de goma, Buna.

Els despullen, els hi treuen els objectes personals, els renten, desinfecten i els hi donen uniformes i sabates.

Levi passa a ser un *Häftling* i el seu nom és 174.517, número tatuat al braç esquerre: informa de l'època d'entrada al camp, el comboi de què es formava part i de la nacionalitat.

El *Lager* estava dividit en 60 *Blocks* (barracons), cadascun amb funcions diferents: dispensari, infermeria *Ka-be*, cuines, oficina de treball, prostíbul

Hi havia 3 tipus de hostes: criminals, polítics i jueus. Els SS hi són a fora del camp.

Divideixen els jueus en 200 *Kommandos* amb un *Kapo* al capdavant. La major part es dediquen al transport.

Horari d'hivern: de 8 a 12 i de 12:30 a 16 (mínim); Horari d'estiu: de 6:30 a 12 i de 13 a 18 (màxim, hi ha més llum).

Hi havia moltes prohibicions com apropar-se al filat espinós, fer preguntes o dormir amb la jaqueta posada.

Es hi revisaven els polls, hi havia el rentat de peus, el dissabte, es rapava el cap, el diumenge revisió...

3) INICIACIÓ pàg 57:

Li assignen *Block* 30 i llitera compartida amb Diena.

Aprèn a no preguntar, ja que ningú no pot contestar amb certesa o simplement no el responen i el manen callar. També aprèn a no intentar comprendre ni a imaginar-se el futur.

En el menjar donen un tros de pa i una ració de sopa. Es pot canviar (en el petit contraban del camp) per utensilis imprescindibles com culleres, plats, draps, etc.

Narra que el *Lager* converteix a tots en animals sense sentiments, en esclaus privats de tots els seus drets: s'ha d'aprendre a negar el nostre consentiment però no perquè sigui la disciplina prussiana, sinó per mantenir-se viu.

4) KA – BE pàg 63:

Carregant ferros amb ajuda d'un company, Null Achtzehn, Levi no pot més, cau al terra i li cau un ferro al peu. Ingressa en el Ka – Be en el *Block* 23 i la seva vida li resulta còmoda: dorm, no treballa, no el peguen, té litera per a ell sol.

Si tens tendència a guarir-te reps tractament i, si t'agreués, vas a la cambra de gas. Cada dia s'enduen uns quants.

5) LES NOSTRES NITS pàg 83

Després de 20 dies al Ka – Be, amb la ferida quasi cicatritzada el fan sortir al *Block* 45, on hi és el seu millor amic: Alberto.

Tots somien el mateix: en les seves llars i les seves famílies. El dolor de tots els dies es tradueix en els seus somnis constantment en l'escena repetida de la narració que es diu i no és escoltada.

Per la nit un havia d'anar a orinar al menys 20 cops; ho feien en un cubell i si se'l trobaven ple havien de buidar-lo.

Wstawac: Hora de despertar-se, quan la gent es descontrola per afanyar-se.

6) EL TREBALL pàg 95:

Canvia de company de llitera; el nou és Resnyk. És el seu company de treball i, al ser més alt, quasi tota la càrrega li cau sobre el seu ombro.

Els treballs són durs i és millor arribar tard o amagar-se a la latrina ja que són preferibles els cops i els insults que morir d'esgotament. A la latrina s'hi va acompanyat, per que no hi hagi intent de fuga.

La sirena del migdia sona i arriba l'hora de la sopa, sent un dels moments més desitjats, venint després el relaxament.

7) UN BON DIA pàg 104:

Per fi arriba la primavera i veuen sortir el sol. Durant algunes hores poden ser desgraciats però homes lliures, sent capaços de pensar en les seves famílies, cosa que no passa habitualment.

A més del ranxo normal del matí, troben al barracó una olla de 50 litres vinguda del Metanol, on els seus treballadors l'havien trobat rancia.

8) MÉS ENÇÀ DEL BÉ I DEL MAL pàg 113:

L'alliberament era a prop ja que el front havia avançat i als alemanys els hi era impossible fer arribar Auschwitz nous transports, en aquest cas el canvi de roba que els jueus feia més de 70 dies que esperaven.

La Borsa: Es feia contraban amb camises, menjar, tabac (mahorca), amb or en les dents, etc., tot i que això i el furt estaven prohibits. Els bons, hàbils i amb un càrrec important, eren ajudats i sobreviuen; els dèbils i desgraciats, entre ells civils que feien d'intermediaris i eren essencials per a la vida econòmica del camp, eren castigats.

Aquests civils de totes les nacionalitats tenien una secció al camp.

Mercaders professionals, com els grecs, els veterans del camp i supervivents de la colònia jueva de Salònica.

Els metges són els que es dediquen a vendre els articles dels morts als civils de la Buna a canvi de menjar.

9) ELS ENFONSATS I ELS SALVATS pàg 126:

Qui no sap convertir-se en un Especialista (salvat), acaba sent un musulmà (enfonsat). Hi ha que, afavorits pel destí arriben a ser funcionaris del camp i, com més alt sigui el càrrec més odiat serà. Altres que lluiten només amb les seves forces per sobreviure, no afavorits pel destí.

Explica les històries de Schepschel, Alfred L., Elias i Henri, de com es pot arribar a la salvació. El primer porta 4 anys al *Lager* i aconseguit ser rentador d'olles. El segon va començar sent rentador d'olles, tenia molta disciplina i va aconseguir ser del *Kommando* Químic. El tercer va caure també en aquest *Kommando* i era un nan feliç. El quart era molt intel·ligent i era organitzador, pietós i lladre, tenint amics fins dels SS.

10) EXAMEN DE QUÍMICA pàg 146:

Té l'oportunitat d'estar entre els supervivents ja que es necessitaven químics pel *Kommando* 98 i va haver de fer un examen de química per millorar les seves condicions. Levi tenia coneixements sobre la matèria.

11) EL CANT D'ULISSES pàg 156:

Passa l'examen ell i l'Alberto. El *kapo* del *Kommando* Químic es deia Alex i el *Pikolo* es deia Jean, ajudant al servei diari del ranxo.

Levi veu un inesperat anacronisme del seu estat amb l'Edat Mitjana amb les cites de l'Infern de Dante.

Pensa que el seu nou treball és com un paradís respecte de com estava abans i, a més, té més possibilitat de contraban (sabó, escombres, etc)

12) ELS FETS DE L'ESTIU pàg 166:

Un de cada dos presos era hongarès, convertint-se la seva llegua en la segona del camp després del *jiddisch*.

Agost de 1944: Primo ja fa 5 mesos que hi va entrar en el *Kommando* Químic, convertint-se en veterà.

Comencen bombardejos dels russos sobre l'Alta Silèsia.

La producció de goma que s'hauria d'haver començat, s'anava ajornant.

Molts tenen esperances de trobar la llibertat, però la gran majoria estan cansats d'esperar.

Els *Häftlinge* anomenen protectors a aquells civils amb els quals mantenien relacions, com és el cas de Levi amb Lorenzo, qui li portava menjar i roba sense compensació. Gràcies a aquest, Levi segueix viu, per allò material i emocional que li va proporcionar.

13) OCTUBRE DE 1944 pàg 175:

Arriba l'hivern i les seleccions per l'augment d'eslcaus. Ja ha passat quasi un any des que està al *Lager*. Aconsegueix passar la selecció.

14) KRAUS pàg 186: és hongarès i encara no sap que un s'ha de deixar estomacar en comptes de treballar.

15) DIE DREI LEUTE VOM LABOR pàg 192:

Les condicions el *Kommando* Químic han millorat, tot i que tots pensen que les forces no els hi aguantaran.

Arriben nous combois de Lód'z i Transilvània pels alemanys davant de l'avançament dels russos.

A 3 del *Kommando* de Química els destinen al Laboratori, entre ells Levi. Allà tot serien avantatges i, a més, treballen amb 3 noies alemanyes. El cap del alboratori és Herr Stawionga.

La central elèctrica està parada, res no funciona, cada dia pel *Lager* afluïxen presoners de tots els camps de Polònia oriental on una minoria van a treballar i la gran majoria van cap a Birkenau i cap a la Xemenia. El *ka* – *Be* és ple i els *E – Häftlinge* han portat malalties al camp.

1-02-1945 Data fixada per a l'inici de la producció de la goma sintètica.

Alemanys construeixen refugis i trinxeres, arreglen destrosses, edifiquen ,combaten, manen i maten.

16) L'ÚLTIM pàg 204:

L'Alberto i ell realitzen diferents tasques de contraban.

Han assistit a 13 execucions públiques per delictes comuns com robatoris, sabotatges o intents de fuga; aquest cop és per un insurrecte de la revolta que va fer esclatar un dels crematoris de Birkenau. Va cridar: companys, jo sóc l'últim!

Tots es donen compte, avergonyits, del gran sometiment que els alemanys tenien sobre ells, tot i que els russos cada cop estaven més a prop.

17) HISTÒRIA DE DEU DIES pàg 212:

11-01-1945 Primo Levi cau malalt d'escarlatina i ingressa al *Ka – Be*.

18-01-1945 al 27-01-1945 Els sans se'n van el dia 18, entre ells Alberto, pensant-se que anaven cap a la llibertat però van morir o van ser fusilats a 20 Km del camp.

Tots els treballs del camp són abandonats i es dificulten les condicions dels malalts, els quals hauran de fer expedicions per tal de trobar menjar i els objectes necessaris per poder sobreviure en el barracó.

Comencen els bombardejos dels russos.

Levi i els seus dos amics francesos (Charles i Arthur) prenen responsabilitat dins del seu barracó amb els malalts.

Passen els dies i un SS armats entren al camp i maten a 18 francesos.

Levi narra el que va succeir en aquests 10 dies: com ho van fer per poder menjar, per no passar fred i la gran quantitat de morts que hi va haver per malalties i congelació.

Finalment van arribar els russos i amb ells l'alliberament.

Primo Levi és un dels supervivents, junt amb els dos francesos, amb els que avui s'escriu cartes.